

Књига пророка Данила – број шест

Јоаким

Jeff Pippenger

2023-12-01

Књиге Данила и Откривења јесу иста књига, у истом смислу у коме је Библија једна књига, која се састоји од Старог завета и Новог завета.

„Историја живота, смрти и васкрсења Исуса, као Сина Божјег, не може се у потпуности доказати без сведочанства садржаног у Старом завету. Христос је у Старом завету откривен исто тако јасно као и у Новом. Један сведочи о Спаситељу који треба да дође, док други сведочи о Спаситељу који је дошао на начин предсказан од пророка. Да би се правилно схватио план искупљења, Свето писмо Старога завета мора се темељно разумети. То је прослављена светлост из пророчке прошлости која живот Христов и учења Новог завета износи са јасноћом и лепотом. Исусова чуда су доказ његовог божанства; али најснажнији докази да је Он Искупитељ света налазе се у пророштвима Старога завета упоређеним са историјом Новог. Исус је рекао Јеврејима: „Истражујте Писма; јер ви мислите да у њима имате живот вечни, и она сведоче за мене.“ У то време није постојало друго писмо осим Старога завета; стога је заповест Спаситеља јасна.“ Spirit of Prophecy, volume 3, 211.

Најснажнији доказ о томе ко је и шта је Христос јесте када се пророштва Старога завета упореде са испуњењем тих пророштава у историји Новог завета. Тако је и са односом између књига Данила и Откривења.

„У Откривењу се све књиге Библије сусрећу и завршавају. Овде је допуна књиге пророка Данила. Једно је пророчанство; друго је откривење.“ Апостолска дела, 585.

Реч „допуна“ значи довести до савршенства. Испуњење пророштава Старога завета било је „најснажнији“ „доказ“ Христовог „божанства“. Најснажнији доказ божанског порекла пророштава у књизи пророка Данила јесте испуњење тих пророштава, како је представљено у књизи Откривења. Пророштва у Данилу настављају се у књизи Откривења и бивају доведена до савршенства у последњим данима, када се Откривење Исуса Христа отпечати.

„Откривење је запечаћена књига, али је и отворена књига. Оно бележи чудесне догађаје који треба да се одиграју у последњим данима историје ове земље. Учења ове књиге су одређена, а не мистична и неразумљива. У њој се износи иста линија пророштва као и у Данилу. Нека пророштва Бог је поновио, показујући тиме да им треба придавати важност. Господ не понавља ствари које нису од велике важности.“ Manuscript Releases, volume 9, 8.

Треће године владања Јоакима, цара Јудинога, дође Навуходоносор, цар вавилонски, на Јерусалим и опколи га. Данило 1:1.

Први стих књиге пророка Данила садржи обиље пророчких обавештења када се правилно разматра. Започећемо наше разматрање са Јоакимом.

Јоаким је био први од последња три цара Јудина. Као такав, он представља поруку првог анђела. Његов син Јехонија, који је такође био познат као Јеконија или Хонија, представљао је поруку другог анђела. После Јехоније дошао је Седекија, последњи од три последња цара Јудина. Седекија представља поруку трећег анђела. Постоји неколико пророчких сведочанстава која потврђују да је Јоаким симбол поруке првог анђела. Важно је разумети ове доказе, јер се тиме утврђује да први стих првог поглавља књиге пророка Данила указује на поруку првог анђела, а та чињеница је ослонац који омогућава да се прво поглавље разуме као порука првог анђела из Откривења четрнаест. Почећемо у Другој књизи дневника.

И оне који беху избегли од мача одведе у Вавилон; и беху му слуге њему и синовима његовим до царовања царства персијскога; да се испуни реч Господња кроз уста Јеремијина, докле земља не одслужи своје суботе; јер докле год лежахше опустошена, празнова суботу, да се наврши седамдесет година. 2. Дневника 36:20, 21.

Ропство у Вавилону током седамдесет година било је да би земља могла уживати своје суботе које нису биле испуњаване, у складу са Левитском књигом двадесет и пет. Седамдесет година субота износи четири стотине и деведесет година, током којих је древни Израел занемаривао упутство из Левитске књиге двадесет и пет. Четири стотине и деведесет година побуне претходило је седамдесет година ропства. На крају четири стотине и деведесет година, три цара биће подвргнута Навуходоносору.

На крају седамдесет година ропства, Господ је подигао Кира, који је био први од тројице царева који ће издати одлуку да се Израил може вратити и поново саградити Јерусалим. Артаксеркс је био трећи од те тројице царева, и он је издао трећу одлуку 457. године пре Христа. Трећа одлука означила је почетак две хиљаде и три стотине година из осме главе књиге пророка Данила, четрнаестог стиха. Године 1798. завршио се први крај гнева, књига пророка Данила била је отпечаћена и стигао је први од тројице анђела. Трећи анђеол стигао је 22. октобра 1844. године.

Сва три последња цара Јуде била су суочена са Навуходоносором, а са Јојахимовим ропством отпочело је седамдесет година. То је трајало све док Вавилон није био разорен, и док војсковођа (Кир), који је разорио Вавилон и који је убрзо потом постао цар, није издао први од три указа. Трећи указ значио је почетак пророчанства о вечерима и јутрима, које се завршило доласком трећег од три анђела. Христос увек поистовећује крај са почетком.

Почетак седамдесет година наступио је Навуходоносоровим првим нападом на Јерусалим. Крај седамдесет година био је обележен уништењем Вавилона. Коначно и потпуно разорење Јерусалима дошло је за време трећег од тројице царева на које је Навуходоносор напао. Разорење Јерусалима било је постепено. Последња тројица царева представљају један пророчки симбол, у смислу да је Навуходоносор напао свакога од њих. Они су били праобраз трију уредаба које су све чиниле један симбол, као што су то била и три анђела на

крају две хиљаде и три стотине дана.

„У седмом поглављу Јездри налази се указ. Стихови 12–26. У свом најпотпунијем облику издао га је Артаксеркс, цар Персије, 457. године пре Христа. Али у Јездри 6:14 за дом Господњи у Јерусалиму каже се да је био саграђен ‘по заповести [‘указу,’ маргина] Кира и Дарија и Артаксеркса, цара Персије.’ Ова три цара, започињући, потврђујући и довршавајући указ, довела су га до савршенства које је пророчанство захтевало да би се означио почетак 2300 година. Узимајући 457. годину пре Христа, време када је указ био довршен, као датум заповести, видело се да је свако одређење пророчанства у погледу седамдесет седмица било испуњено.“ Велика борба, 326.

Sestra Vajt ukazuje da su tri dekreta bila neophodna za savršenje proročanstva. Ona određuje njihov međusobni odnos i, čineći to, prepoznaje gramatičke osobine jevrejske reči „istina“. Ona kaže da je prvi dekret potekao, drugi dekret ponovo potvrdio, a treći dekret upotpunio „svaku pojedinost proročanstva o sedamdeset sedmica“. Jevrejska reč „istina“ nastaje kombinacijom prvog, trinaestog i poslednjeg slova jevrejskog alfabeta. Prvi dekret je potekao, drugi je ponovo potvrdio, a poslednji dekret upotpunio proročanstvo. Tri dekreta sadrže potpis Alfe i Omega, i ispunila su se na kraju sedamdesetogodišnjeg proročanstva o ropstvu u Vavilonu, premda je treći dekret došao znatno nakon završetka tih sedamdeset godina. Tri dekreta bila su progresivna, i premda su bila tri dekreta, ipak su bila jedan proročki simbol.

Први анђеол је дошао 1798. године, други анђеол је дошао у пролеће 1844. године, а трећи анђеол је дошао 22. октобра 1844. године. Та три анђела су један пророчки симбол, који представља вечно јеванђеље из четрнаестог поглавља Откривења.

„Прва и друга вест дате су 1843. и 1844. године, а ми се сада налазимо под објављивањем треће; али све три вести још увек треба објављивати. Сада је подједнако неопходно као икада раније да се оне понове онима који траже истину. Пером и гласом треба да оглашавамо ову објаву, показујући њихов редослед и примену пророчанстава која нас доводе до вести трећег анђела. Не може бити треће без прве и друге. Ове вести треба да дамо свету у публикацијама, у проповедима, показујући у низу пророчке историје оно што је било и оно што ће бити.“ Selected Messages, књ. 2, 104, 105.

Последња три цара Јудина била су један симбол, јер су сви били доведени у различите степене покорности цару вавилонском. Последња три цара Јудина, три указа и три анђела, иако јасно тројица, такође су представљени као један пророчки симбол.

Последња три цара чине део пророчног оквира почетка пророчанства о седамдесет година ропства, и као такви постају део почетка који приказује крај седамдесет година ропства. Ропство је отпочело постепеним поковањем тројице царева, завршавајући се разорењем царства и његовог главног града. Крај пророчанства означава уништење народа и престонице Вавилонa, што означава долазак трију прогресивних указа. Почетак пророчанства о две хиљаде и три стотине година обележен је трима прогресивним указима, и он приказује завршетак пророчанства о две хиљаде и три стотине година, који се састоји од трију прогресивних порука.

Три анђела и њихове одговарајуће три поруке били су предобличени кроз три цара и њихова три узастопна указа. Три цара који су објавили своја одговарајућа три указа били су предобличени кроз три узастопна цара, од којих је сваки изнео своју поруку побуне против Навуходоносора. Три поруке побуне предобличиле су три указа, који су затим предобличили три поруке. Једна започиње пророчанство о седамдесет година, које се затим завршава почетком пророчанства о две хиљаде и триста година, које се завршава доласком трећег анђела 1844. године. Седамдесет година током којих је земља требало да ужива своју суботу не могу се одвојити од 22. октобра 1844. године.

Јоаким представља први Киров указ, а такође и поруку првог анђела из четрнаестог поглавља Откривења. Поврх тога, три сведока последња три јудејска цара, три указа и три анђеоске поруке, пружају прецизне обавести о симболу Јоакима, јер је пророчка историја трију анђела надахнућем била веома пажљиво обележена. Све три поруке имају историјски долазак, а потом и историјско оснажење.

Први анђеоски указ је дошао 1798. године и био је оснажен 11. августа 1840. године, потврдом начела да дан представља годину.

„Године 1840. друго изузетно испуњење пророштва изазвало је широко интересовање. Две године раније, Џосаја Лич, један од водећих проповедника другог доласка, објавио је тумачење Откривења 9, предсказујући пад Османског царства. Према његовим прорачунима, ова сила је требало да буде оборена... 11. августа 1840, када се може очекивати да османска власт у Цариграду буде сломљена. И верујем да ће се показати да је тако.“

„Управо у одређено време, Турска је, преко својих посланика, прихватила заштиту савезничких сила Европе и тиме се ставила под власт хришћанских народа. Тај догађај је тачно испунио пророчанство. Када је то постало познато, мноштво људи уверило се у исправност начела пророчког тумачења која су усвојили Милер и његови сарадници, и адвентном покрету дат је диван подстицај. Људи од учености и угледа придружили су се Милеру, како у проповедању тако и у објављивању његових гледишта, и од 1840. до 1844. дело се нагло ширило.“ Велика борба, 334, 335.

Први анђеоски указ је дошао објављујући отварање суда 1798. године, али је та порука била заснована на исправности поистовећења Вилијама Милера да један дан у библијском пророчанству представља једну годину. То начело је било потврђено „11. августа 1840. године“, и прва порука је била оснажена. Са неуспехом предсказања Христовог повратка у библијској години 1843, које се протегло у 1844. годину, дошао је други анђеоски указ из четрнаесте главе Откривења. Са неуспехом тог предсказања у пролеће 1844. године, протестантске цркве су одбациле Милерово правило да је дан за годину, и постале кћери Вавилона. Та порука је потом била оснажена у лето 1844. године, када јој се придружила порука Поноћног вапаја. Са испуњењем поруке Поноћног вапаја 22. октобра 1844. године, дошао је трећи анђеоски указ са својом поруком.

Због непослушности лаодикијског адвентизма 1863. године, Божјем народу било је одређено да понови историју лутања древног Израиља по пустињи. Оснажење треће поруке чекало би до 11. септембра 2001. године. Свака од три поруке долази у историји и потом бива оснажена.

Јоаким и Кир представљају оснажење првог анђела, а не његов долазак. Иако је Јоаким био први од последња три цара Јудина, и иако он представља поруку првог анђела, пророчке одлике које он, а такође и Кир, показују, сведоче да су обојица симболи оснажења првог анђела, а не симболи доласка првог анђела. Долазак прве поруке у историји Јоакима био је Манасија, први од последњих седам царева Јудиних.

Седам царева претходило је потпуном и коначном разорењу Јерусалима. Тих седам царева представљају једну прогресивну историју, као што је и историја коју су они предсликавали од 1798. до 1844. Први анђеол је дошао 1798, а трећи је дошао 22. октобра 1844. Историја од 1798. до 1844. јесте историја првог и другог анђела. Историја трећег анђела започела је 1844. Када сестра Вајт поистовећује симболику седам громава из десете главе Откривења, она каже да седам громава представљају историју првог и другог анђела, али не и трећег анђела.

„Посебна светлост дата Јовану, која је била изражена у седам громава, представљала је приказ догађаја који ће се збити под вешћу првог и другог анђела.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Историја седам громава из десете главе Откривења наглашава историју оснажења првог анђела од 11. августа 1840. до Великог разочарања 22. октобра 1844, али ипак обухвата целокупну историју првог и другог анђела. Општа примена седам громава јесте да они представљају период од 1798. до 22. октобра 1844. Историја доласка првог анђела од 1798. до Великог разочарања јесте историја првог и другог анђела, и пророчки је представљена као седам громава. Седам громава су такође били типолошки приказани последњих седам царева Јуде. Последња три од тих царева нису само означавала узастопне цареве, него заједно чине један симбол састављен од првог, средњег и последњег.

У историји трију анђела, прва вест је била оснажена 11. августа 1840. године, а и Јоаким и Кир су представљали тај догађај.

Наставићемо да у следећем чланку разматрамо ове најважније истине.

„Строга честитост треба да буде негована код сваког ученика. Сваки ум треба да се с побожном пажњом окрене откривеној речи Божјој. Светлост и благодат биће дате онима који се тако покоравају Богу. Они ће сагледати чудесне ствари из Његовог закона. Велике истине, које су лежале занемарене и невидљиве од дана Педесетнице, треба да засијају из Божје речи у својој изворној чистоти. Онима који истински љубе Бога Дух Свети ће открити истине које су изгледале из ума, а откриће и истине које су сасвим нове. Они који једу тело и пију крв Сина Божјег изнеће из књига Данила и Откривења истину која је надахнута Духом Светим. Они ће покренути силе које се не могу обуздати. Усне деце биће отворене да објављују тајне које су биле сакривене од умова људских. Господ је изабрао лудо овога света да посрами мудре, и слабо овога света да

посрами јако.

„Библију не треба уносити у наше школе да би била уметнута између неверја. Библија мора бити постављена као темељ и предмет образовања. Истина је да ми знамо много више о речи живог Бога него што смо знали у прошлости, али још увек има много више да се научи. Њу треба употребљавати као реч живог Бога и ценити је као прву, и последњу, и најбољу у свему. Тада ће се видети истински духовни раст. Студенти ће развијати здраве религиозне карактере, јер једу тело и пију крв Сина Божјега. Али ако се не пази на здравље душе и ако се она негује, оно пропада. Останите у каналу светлости. Проучавајте Библију. Они који верно служе Богу биће благословени. Онај који не допушта да иједно верно дело остане без награде овењаће сваки чин верности и честитости посебним знацима своје љубави и одобравања.“ Review and Herald, August 17, 1897.